

K L A S S Z I K U S O K Ú J R A T Ö L T V E

27 - 32

A középkor bajnoka

Arany János

Toldi

Diánn

N E K E D I S V A N E G Y T Ö R T É N E T Ü N K

Impresszum

A kiadvány Arany János *Toldi* című elbeszélő költeménye alapján készült a KultUp program keretén belül interaktív oktatási segédanyagként.

A kiadvány egy olyan fejlesztés szerves része, amelyben az irodalmi alkotáshoz oktatási óravázlat, valamint kisfilm is tartozik. Az oktatási csomagot elsősorban a *dráma és színház tantárgy* segédanyagaként ajánljuk, de alkalmazható *az irodalom tantárgy*hoz kapcsolódóan is.

Felelős kiadó: Kis Domonkos Márk
Déryné Program Közhasznú Nonprofit Kft.

Írta: Ayhan Gökhan és Timár András
Főszerkesztő: Timár András
Szerkesztő: Hutvágner Éva, Kis Domonkos Márk
Kreatív vezető: Szabó Ádám
Projektvezető: Héjja Gábor
Grafika, tördelés: Balogh Krisztián
Vizuál: Brandtailor & Siriat

ISBN 978-615-6860-13-2

A kiadvány oktatási céllal készült, kereskedelmi forgalomba nem hozható.

©Minden jog fenntartva 2024

Tartalomjegyzék

A középkor bajnoka.....	4
Versben elbeszéli sztorik.....	6
A szenvedélyes Toldi	15
Testvérháború	22
Arany János humora	30
Néznivalók	39
Olvasnivalók	40

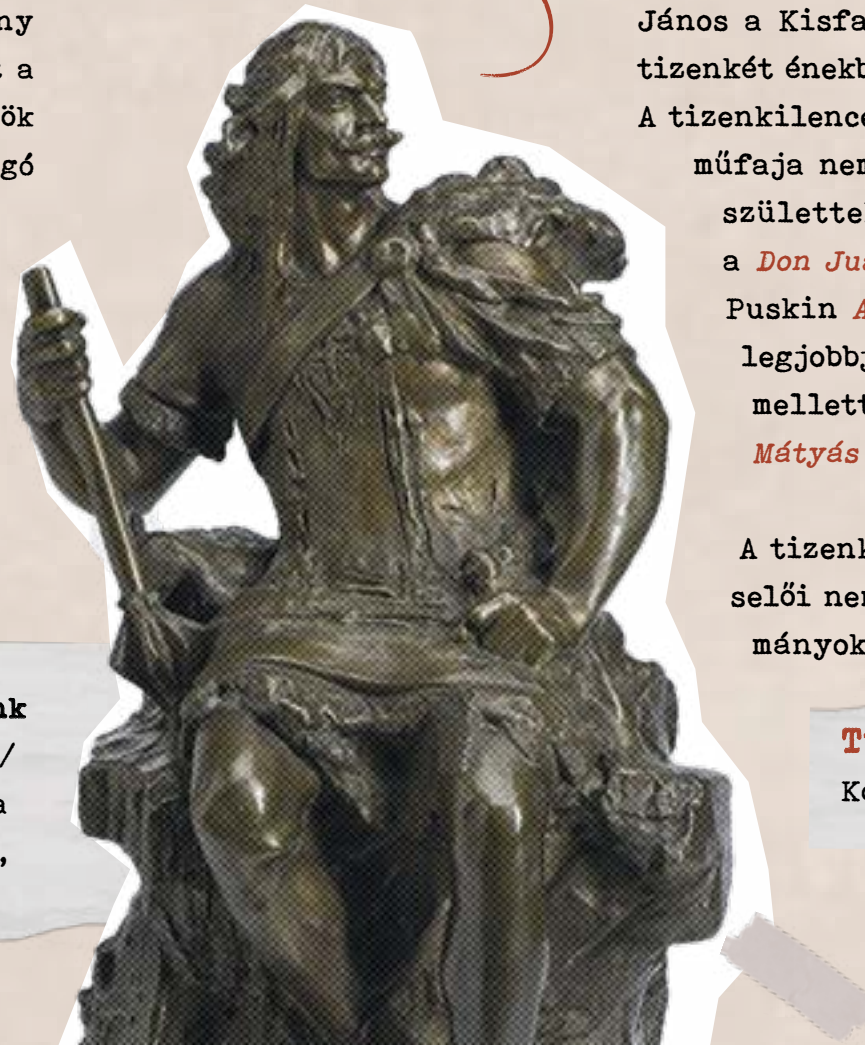
A középkor bajnoka

Fel tudsz emelni egy hatalmas rudat, és percekig egyenesen kitartani? Képes vagy megbirkózni egy bikával, leteríteni a rád támadó farkasokat, és legyőzni egy feléd közeledő, életedre törő cseh vitézt? Nem baj, hogy nem, mindenki másképpen, máshogyan hős. Arany János Toldi Miklós alakjával olyan figurát teremtett a magyar irodalomban, aki a manapság népszerű szuperhősök között is megállná a helyét, ráadásul ő nem a ragyogó metropoliszok között, szörnyeket és Jokert leterítve lépett előre, hanem a magyar pusztából indult és hódította meg - ha nem is a világot, de - Budát, és nyerte el a király barátságát.

Miklós **erős**, mint a **bivaly**, és semmilyen veszélytől **nem retten vissza**. Bárkivel és bármivel felveszi a harcot, és a legfontosabb, hogy a lelke mélyén **jóságos és érzékeny**.

Gyere, nézzük meg, ki ez a Toldi Miklós, mit tanulhatunk tőle, akinek „hárman sem birnátok súlyos buzogányát, / Parittyaköveit, öklelő kopjáját, / Elhülnétek, látva rettenetes pajzsát, / És kit a csizmáján viselt, sarkantyúját”.

Stróbl Alajos: *Toldi*,
1886-1893 között,
MNG/Szépművészeti
Múzeum

Versben elbeszélt sztorik

A tizenkilencedik század a nagy nemzeti öntudatra ébredés korszaka volt: minden nemzet kereste a maga önálló nyelvét, az önálló nyelvéhez a nagy nemzeti eposzt, elbeszélő költeményt, verses regényt. Hősöket akartak, és az írók szállították a hősöket. Arany János a Kisfaludy Társaság 1846-ban kiírt pályázatára küldte be tizenkét énekből álló elbeszélő költeményét, és nyerte meg a fődíjat. A tizenkilencedik században az elbeszélő költemény, a verses regény műfaja nem volt ismeretlen. Ami azt illeti, jelentős alkotások születtek Európa-szerte, például az angol költő, George Byron a *Don Juant* és a *Childe Harold kalandos utazásait* írta meg, de Puskin *Anyeginje*, Adam Mickiewicz *Pan Tadeusza* is a műfaj legjobbjai között található. A pályázaton Arany János műve mellett Garay János *Bosnyák Zsófia* és Tompa Mihály *Szuhay Mátyás* című munkáját díjazták.

A tizenkilencedik századi, formálódó magyar irodalom képviselői nem idegen példák követését, hanem az ősi, önálló hagyományok felfedezését tűzték ki célul, programként maguk elé.

Tudtad?

Kosztolányi Dezső szerint Toldi a magyar Héraklész.

„A szenvedés pohára gyakorta semmi más,
Mint istennek malasztja, szent égi áldomás,
Mit isten csak kiváltkép nyújt választottinak, –
Százszorta boldogok, kik belőle ittanak!”

Garay János: *Bosnyák Zsófia*

„Kapja magát, ott egy pípa-dohány végett
Rendre kunyorálja az egész sor népet;
Mebánta mindenik kapásnak dohánya:
De mégsem lett tele nagybélű pipája.”

Tompa Mihály: *Szuhay Mátyás*

Tudtad?

Arany János fia, Arany László is írt kiemelkedő verses regényt *A délibábok hőse* címmel. A huszonegyedik században említést érdemel Térey János Anyegin-strófában írt *Paulusa* és Keresztesi József *Csücsök, avagy a nagy pudinghajszja* című verses regénye, Tózsér Árpád *Faustus Prágában* drámai költeménye, Vörös István megjelenés előtt álló, folyóiratokban publikált, *Harc az egyetemért* című verses regénye.

„Így töprengtem, leledzve gyászban,
Asszonyaim legszebbikét
Idézve filagóriámban,
S megríkatott egy semmiség.
Nyomára nem leszek kíváncsi:
Alapvetésünkre vigyázni
Az esküdtek közül ki fog?
Varázstalanított titok!
A múlt idő hitbizományán
Por gyűlik; sívó Szahara;
Elmúlék, íme nem vala,
Keresem és meg nem találám,
Gyázmunka hosszúnapja van,
Erőm tornázom hasztalan.”

Térey János: *Paulus*

Caspar David Friedrich: *Vándor a ködtenger felett, 1818.*

„De nem okoskodom tovább,
viszem a hírt a sértett nőnek,
az oldalunkra visszaszállt
a kő. Az igazság is győzhet.
A palotakertben meggyőződhet:
az Ördögving újra szabad,
ahogy kaptuk, egyetlen tömbnek
mutatja a szabályokat.”

Vörös István: *Harc az egyetemért*

Láthatod az előzőekből, hogy a verses regény műfaj élt, él és élni fog, végtelen mennyiségű történet mesélhető el verses szövegben: akár a manapság legjobb sorozatok, annyi a különbség, hogy itt énekekre, fejezetekre, és nem epizódokra vannak a részek tagolva.

Tudtad?

Arany a fődíjnál is fontosabb elismerésben részesült, a korszak költőinek szupersztárja, Petőfi Sándor - akit lenyűgözött a *Toldi* - ajánlotta fel neki a barátságát.

Arany János
fényképe, 1867.,
Simonyi Antal
felvétele

Petőfi Sándor
arcképe, 1848.,
Barabás Miklós rajza

„TOLDI írójához elküldöm lelkemet
Meleg kézfogásra, forró ölelésre!...
Olvastam, költőtárs, olvastam művedet,
S nagy az én szívemnek ő gyönyörúsége.”

Petőfi Sándor: *Arany Jánoshoz*

„Mint ha pásztortűz ég őszi éjszakákon,
Arany János lelke úgy lobog e tájon,
Úgy melegít fénye,
Magyarok, e tűznél, mely szelíd és áldott,
Bizakodva nézzük e síri világot,
Virrasztva, remélve.”

Juhász Gyula: *Ének Arany Jánosról*

„Ha az erotikus irodalom kedvelőinek kellene kedvet csinálni Aranyhoz, akkor a *Toldi szerelmének* elmélyült tanulmányozását javaslom. Hát kérem, Miklós kalandjainak leírásában olyan disznóságok szerepelnek, hogy ha ilyen egyáltalán eszébe jutott Aranynak, akkor talán mégsem volt az a szigorú kálvinista, prúd ember, akinek tartják.”

református ↩

Cseri Péter: *Margócsy István*
kérésünkre bevezeti a piacra Arany Jánost

„Virágai mellett – mit neki virágok!
Elsuhan, ellebben, le sem is néz rájok,
Végig a nagy kerten, a gyümölcsös lankán,
Le a Tisza partra cél nélkül bolyongván.
Akkor vált meg a nap csókkal a mezőtül,
Akkor ébredt a víz szerelme tüzétül;
Közepette széles, fényes égnek, habnak,
Látszott a nagy puszta keskeny zöld szalagnak.”

Arany János: *Toldi szerelme*

„...a »régí típusú« és a »modern típusú« líra közötti eltérést nem szabad értékkülönbség gyanánt felfogni. Eliot nem »jobb« mint Petőfi vagy Ady; vagy amire jómagam szoktam hivatkozni: Arany János nem egy megkésett Baudelaire.”

Angyalosi Gergely:

Folyékony szobor vagy szilárd szökőkút

Stróbl Alajos: *Toldi*,
1886-1893 között,
MNG/Szépművészeti
Múzeum

„Az nagyon rossz tapasztalat, rossz fölismerés volt, vagy már húsz éve, hogy azt vettem észre, hogy csak olyat olvasok, ami kell. Akkor ezt kemény kézzel le-törtem, és olvasok olyat, aminek semmi értelme sincs. Vagy azt csinálom, hogy minden nap olvassak verset. Úgy tíz éve vezettem be, az nagyon jó, nagyon jót tesz az embernek. Reggel tíz perc Arany János.”

Bognár Anikó:

Beszélgetés Esterházy Péter íróval

„Fölpróbáltam. Nyakamig ért.
Nagy volt, szörnyen nagy és örök.
Néztem, néztem, s még tán el is mosolyodtam:
No de se baj, belenövök.”

Kányádi Sándor: *Arany János kalapja*

Létező személy volt-e Toldi Miklós?

Toldi Miklósról kevés adat érhető el. Azt tudtad, hogy valóban volt egy György nevű rokona, s például az is könnyen igazolható, hogy Nagyfalva a Toldi családhoz tartozott?

Mit tudunk róla? Iratokkal bizonyítható, hogy Meggyesi Simon családjában teljesített szolgálatot egy Toldi Miklós nevű ember: Meggyesi Nagy Lajos király nápolyi hadjáratának a résztvevője volt, s a katonák sorában feltűnt Toldi is. Karrierje aztán szépen haladt előre, alispáni és várnagyi címek birtokosa lett, később az esztergomi érsek szolgálatában találjuk őt: itt lovagi feladatok ellátására szerződtek.

Nagy Lajos király később Toldit nevezte ki a Szentszék javainak védelme érdekében indított hadjárat élére. Ezek után Toldi Miklós, mint zsoldos, Itáliában maradt, 1365-ben a magyar és angol lovagokból szerveződött „fehér csapat” vezetője lett, de még ebben az évben fogságba került, majd 1366-ban újra Magyarországon, a király udvarában élt lovagként. Megkapta a gömöri ispáni címet, majd a zalai,

végül, 1382–1385 között a szabolcsi ispáni címet. Az utolsó adatunk róla, hogy 1387-ben, Luxemburgi Zsigmond király adományaként megkapta a Szatmár vármegyei Daróc birtokot az ott található vámmal együtt, amit 1390 környékén a Bihar vármegyei Báter helységért cserélt el.

A szenvedélyes Toldi

A műben Toldi Miklós tudja, több van benne, mint a jelenlegi helyzetéből következtethetnéd: **paraszt**, aki gazdag bátyja, György „kegyelméből” a földön robotol, és megtűrt ember a háznál. Érzi magában az erőt, várja a kellő pillanatot. Ismerős érzés? Ülsz egy-egy tanórán, vagy nézel egy meccset, és rájössz, van benned annyi, mint másokban, nagy dolgokra vagy képes. Amit a másik, azt te is meg tudod csinálni! Miklós identitását kereső, fiatal felnőtt, céltalanul bolyong az életben, ami életet részben mások határoztak meg neki. Ki akar törni, a világnak megmutatni, mi lappang a mélyben, a lelkében, az erejében. Hisz abban, hogy jobbá válhat az élete, és ezért megtesz mindent, kalandokon és veszélyeken gyúri át magát, hogy végül, mint a jól végződő mesékben, méltó jutalmát elnyerje, önmagát és a helyét megtalálja.

Fadrusz János: *A farkasokkal
viaskodó Toldi, 1901. MNGI*

Szépüvészeti Múzeum

Miklós igazságérzete heves igazságérzet.
Az őt ért igazságtalanságért könnyen
dühbe gurul, felháborodik, semmit nem
hagy szó nélkül. Értékrendje eszményi,
a jóra irányul, megszállottan hisz a jó
győzelmében. Nem nehéz őt megsérteni,
önérzetébe taposni:

„»Hé, paraszt! melyik út megyen itt Budára?«
Kérdi Laczfi hetykén, csak amúgy félvállra;
De Toldinak a szó szívébe nyilallik,
És olyat döbben rá, hogy kívül is hallik.
»Hm, paraszt én!« emígy füstölög magában...”

... van, amikor képtelen uralkodni az érzelmein:

„Túrte Miklós, túrte, ameddig túrhetette,
Azzal állta bosszút, hogy csak fel sem vette;
Úgy mutatta, mintha nem is venné észre,
Fülét sem mozdítá a nagy döngetésre.
De, midőn egy dárda válla csontját érte,
Iszonyatosképen megharagutt érte,
S melyen ült, a malomkő-darabot fogta,
Toldi György bosszantó népe közé dobta.”

... máskor pedig túrtózteti magát, túllép a bosszúszomján, nem enged az indulatainak, felfokozott érzelmeinek. Hiszen amikor az alvó testvér ágya előtt megáll az éjszaka közepén, bármit megtehetne, egy mozdulattal megölhetné, s úgy dönt, hogy nem teszi meg. Van valami fékezhetetlen hév, szenvedély abban, hogy az előzőleg megölt állatok testét az ágyon hagyja, ezzel a testvére tudomására hozza, hogy hát bizony ő ott járt.

Előfordult veled, hogy ártott neked valaki, de te úgy határoztál, hogy nem állsz érte bosszút? Nehéz döntés volt? Mi volt a legnagyobb buktató, amin sikerült átverekedned magad? Felismered önmagad Miklós tetteiben, cselekedeteiben, gondolkodásában?

legénytoll

Tudtad?

„Pedig még legénytoll sem pehelyzik állán” – írja Arany János, s ez azt jelenti, hogy Miklósnak még nincs semmilyen arcszőrzete, tehát nagyjából 16-18 éves kor között lehet.

Tudtad?

A Miklós által megélt lelkiállapot, a társadalmi igazságtalanságokkal szembeni esetlen, csetlő-botló fellépés, lázadás megjelenik például az egyik legismertebb huszadik századi amerikai regényben, Salinger *Zabhegyezőjében* (új magyar fordításban: *Rozsban a fogó* címmel jelent meg). Főszereplője, a tizenhét éves, zaklatott lelkű, a sokadik iskolából kirúgott, érzékeny Holden Caulfield értetlenül nézi a körülötte zajló világot, s mint Miklós, megtapasztalja a magányt, szeretetre, elfogadásra vágyik, keresi a helyét. Ahogy Miklós, változatosabbnál változatosabb kalandokba keveredik, sodródik az élettel, új embereket ismer meg, új dolgokban csalódik. Azt tapasztalja, hogy a világról való elképzelése a valóságban sehogy nem teljesül. Salinger kultikus regényének szereplője, Arany *Toldijának* címszereplőjével ellentétben, nem hősként köszön el tőled a regény utolsó lapjain.

Testvérháború

A *Toldi*ban a sok-sok kaland mellett családi drámákba, családi feszültségekbe csöppenhetünk. A Toldi-testvérek, Miklós és György viszonya meglehetősen konfliktusos, bár maga Toldi György viselkedése az édesanyjával is hűvös, távolságtartó. Az anya-gyerek viszony a lehető legtermészetesebben bontakozik ki a műben: az anya mindkét fiát szereti, függetlenül azok jellemétől, s fájdalommal fogadja a testvérek közti ellentétet.

György a hatalom, a teljes birtoklás magasságából elveszíti a legfontosabb emberi érzés, a **szerepet képes**ését, mindent és mindenkit annak alapján tekint, milyen hasznot hoz, hozhat neki. Mintha senkiben nem bízna, saját közeli rokonságában a legkevésbé.

György

Hazatérésekor Miklós személyes sértettségét félretéve közeledne, nyitna a testvére felé, számára a család szent és sérthetetlen, azonban György elutasítja magától.

Miklós

„György az édesanyját hidegen köszönté,
Bár ez a lelkét is majd elébe önté!
»Hát a másik hol van?« fanyalogva kérdi.
Senki sem hinné, hogy kedves öccsét érti.
»Szénát hord szegényke künn a béresekkel,
Hívatom –« de György úr ezt rikoltja: »Nem kell!
Nem kell! és e két szó úgy esik anyjának,
Mintha a szívébe nagy kést mártanának.”

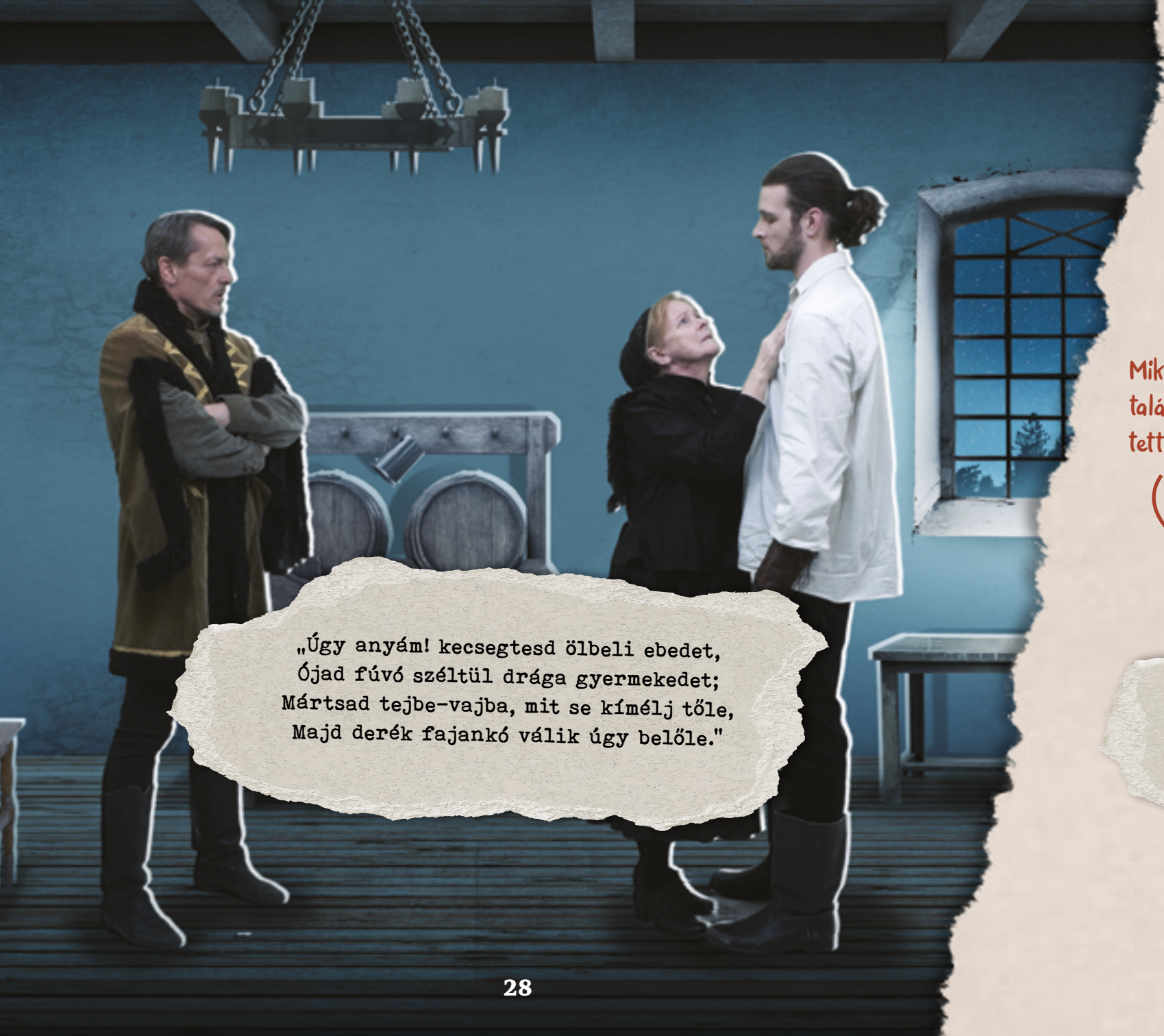

„Egy zokszót sem ejt ki Toldi Györgyre szája:
Lelke gyűlölségén erőt vesz valami,
Valami - nem tudom én azt kimondani.”

„Amint látja Györgyöt hirtelen, váratlan,
Karja ölelésre nyílik akaratlan;
De az eltaszítja testvérét magától,
Gőgösen fordul el jó atyjafiától.”

György alakja **kegyetlenség-
gel, gonoszsággal párosul**, mint
a népmesékben, Miklós a tiszta
szívű, a jóságos, a gyengéd, az
érzékeny. Ahogy az idézetekben
láthatod, Miklós próbálna jó
testvérként viselkedni, sokra
nem megy vele, György minden
megnyilvánulása arról tanús-
kodik, hogy nem szereti Miklóst.

A **Toldi**ban, mint korábban ír-
tuk, különös hangsúlyt kap az
anya figurája, az ő mindkét fia
iránt táplált szeretete, bár nem
egyszer ez a szeretet úgy tűnik,
Miklós felé érzékenyebb, aggó-
dóbb. Mintha a legkisebb fiú
nagyobb szeretetre, több törő-
désre szorulna az anya néző-
pontja szerint.

„Úgy anyám! kecsegtesd ölbeli ebedet,
Ójad fúvó széltül drága gyermekedet;
Mártsad tejbe-vajba, mit se kímélj tőle,
Majd derék fajankó válik úgy belőle.”

„A *Toldi* jelenetei, például a két testvér találkozása vagy Lajos király és Toldi György, a rókkalelkű báty furmányos beszélgetése is színpadra kívánczoló drámai jelenet.”

Arató László

Miklós és György
találkozásakor majdnem
tettlegességre kerül sor.

„De midőn az öccse épen megrohanja,
Elsikoltja magát s közéjük fut anyja,
Testével takarja Györgyöt és úgy védi,
Pedig nem is Györgyöt, hanem Miklóst félti.”

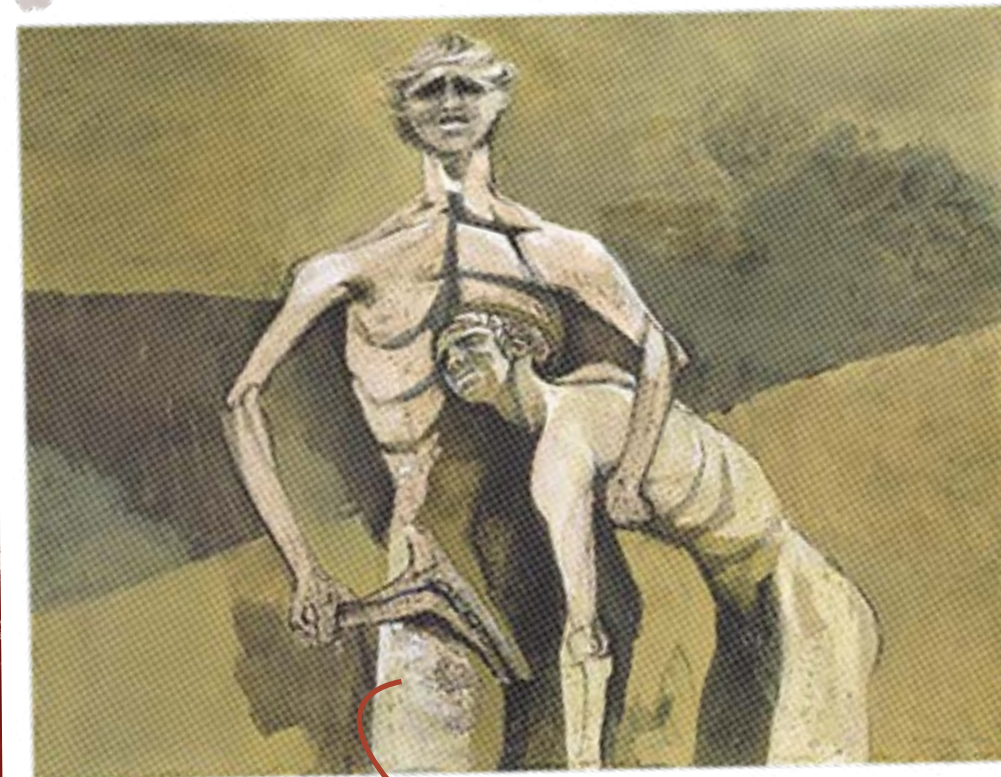
**Eszedbe jut az olvasmányaidból olyan mű, ahol az anya
kulcsfiguraként jelenik meg?**

György és Miklós konfliktusa nem egyedülálló, ritka jelenség, elég néhány ezer évet visszaugranunk az időben például, a bibliai Ábel és Káin történetéért. Káin féltékenységből megöli a testvérét, Ábelt. A drámákra, konfliktusos eseményekre fogékony irodalom nem egy remekművében feldolgozták ezt az eseményt (Byron: *Káin*, Baudelaire: *Ábel és Káin*). A Toldiban majdnem megtörténik a testvérgyilkosság, szinte egy hajszálon múlik.

„Tudd meg: ha megölnéd tennen testvéredet,
Akkor meggyilkolnád örök életedet,
Ne félj, fenn az Isten: ő majd igazat lát,
Bízd rá a büntető bosszúállás dolgát.”

„De Miklós elkezd: »No megölhetnék,
Megérdemlenéd, ha rávinne a lélek,
Hanem most egyszer nem leszek ártásodra,
Csak hogy itt is voltam, azt adom tudtadra.«”

Miklós lelkében ezer meg ezer érzés hadakozik egymással kiszámíthatatlanul. A bátyja szobájában érzi, hogy a testvére nem testvérként bánt vele, ártott neki, lenézte, megvetette, állati ösztöne azt súgja: álljon bosszút, viszont a józan ész, az erkölcs evangéliumi parancsa lebeszéli erről.

Keith Vaughan: *Káin és Ábel*, 1946.

Arany János humora

Az iskolai tankönyvedben Arany arcképe, jól láthatod, szigorú, komoly ember benyomását kelti, akitől nagyon távol áll a humor, a vicc, a szórakozás, aki hatalmas bajusza alatt ritkán húzza mosolyra a száját. Ám te is tudod, a képek, a fotók könnyen félrevezethetnek! Aranynak kitűnő humora volt, és ennek költészetében is hangot adott. Nézd csak!

„Disznairól hajdanonta,
Konya fülű nyájról:
De ma híres Nagy-Szalonta
Az ő Aranyáról.”

Disznairól hajdanonta

„Múzsám! ki lebuktál Parnasszus hegyérül
És csak orrbézúzást nyertél pálya-bérül,
Szünj meg erőltetni szárnyadat magasra,
Hagyd az égi kvártélyt a fellengő sasra;”

Alkalmatosságra írott versek

Arany János Emlékmúzeum,
Nagyszalonta

„Hasadnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar!
Bölcsődtől kezdve sírodig
Ezt ápold, ezt takard.
A nagy világon ekivül
Nincs más, amit mivelj:
Áldjon vagy verjen sors keze,
Itt enned, innod kell.”

Hasadnak rendületlenül

„Oh rút
Hurut!
Az ember addig hurút, (ige)
Míg egyszer megmurút (oláh szó).”

Elégiák

„Úgy ég a tűz, ha lobog,
Úgy élek én, ha lopok:
Ha is lopok, ha is nem,
Elélek már, úgy hiszem.”

Népdalok a kornak

„Ma hatvankét esztendeje annak,
Mikor engem megtettek Johannak,
Esztendeim hát bővibe' vannak
Nem sok időt ígérek magamnak.”

Évnapra

A sword is shown on the left side of the page, and a knight's helmet is in the center. The background is a light beige color with decorative elements like a red and white striped pattern at the top right and a red and white polka-dot pattern at the bottom right.

„Felszólítottak verset írni
a v.-i honvédemlékre. Ecce:
Itt nyugosznak a honvédek:
Könnyű nekik, mert nem élnek!”

Emlékre

„Ha én egy jót alhatnám -
Száz keresztért nem adnám.”

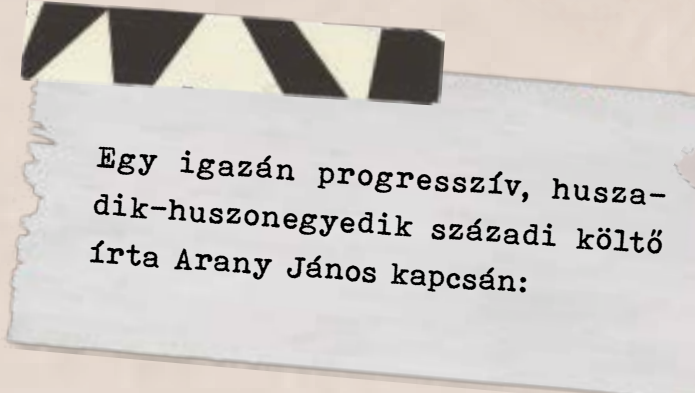
A szomorú kinézetű lovag

Kikövetkeztetheted az idézetekből, hogy Arany csipkelődő, (ön)ironikus, morbid, a magasztos dolgokon is nevető humorral rendelkezett, úgy bánt a nyelvvel, mint egy varázsló, káprázatosan, mágikusan.

„Arany János a magyar nép
legnagyobb epikai
költője de mint lírai
költő is a legnagyobbak
közé tartozik.
Öreg szüleinek egész
Nagyszalontának büszkesége lett.
Közben szorgalmasan tanult.
Művészi pályáról álmódzott.
Könnyű szívvel hagyta ott
a kollégiumot
bár később
ezt a tettét nagyon megbánta.
Eleinte csak magának verselgetett.
Arany részt vállalt
Petőfi eltűnt.

A nép felszabadulásának ügye elbukott.
Mindez kétségbeejtette Arany Jánost.
Műveiben a szabadságharc eszméit őrzi
és Habsburg-ellenes magatartásra buzdít.
Kilenc év telt el így.
Ezalatt Pesten lassanként újra megindult az irodalmi élet.”

Petri György: Irodalomóra hetedikeseeknek

A piece of torn paper with a yellow and black striped border is pasted onto the page. A red arrow points from the text on this page to the paper.

Egy igazán progresszív, husza-
dik-huszonegyedik századi költő
írta Arany János kapcsán:

Szerinted mi szükséges a költői nagysághoz, mi a különbség a jó és a nagy vers között?

„Magad vagy ott,
Így bárkit felcserélhetsz bárki mással.
Hát, rendben, kicsit pszichologizáltam
Itten. Ezt is, mint bármit általában,
Aranytól vettem, majdnem egy az egyben.
Hallgatni A. Vegyél Aranyt direktben.”

Kukorelly Endre: Vojtina-redivivus

„Győzz meg, hogy ami látszik, az való:
Akkor neved költő lesz, nem csaló.”

Arany János: Vojtina ars poétikája

*Theodoros Vryzakis: Lord Byron fogadása
Missolonghiban, 1861,*

„Verseket akkor érzünk kiemelkedőnek, mikor a tartalom és a forma elsődleges szintje mögött megcsendülnek a másodlagos forma, másodlagos zene, másodlagos mondanivaló ellenpontjai is, alig halljuk őket, de a szöveg gazdagabb hangszerelésű lesz. Átaluk kerül fűszer a sóltan formakövetés és unalmas üzenetátadás híg levesébe.”

Vörös István: *Arany János unokái, avagy a lírafordulat*

Tudtad?

Arany János a művészet egyéb területeinek is hódolt, például gitározott.

Szerinted milyen gitáros volt Arany János?

Te melyik kedvenc zenédet játszattad volna el vele?

Néznivalók

A legendás rajzfilmrendező, grafikus Jankovics Marcell utolsó, nagyszabású munkája a *Toldi* animációs film volt. Kukkants bele a videóba, ahol szakértők mondják el, miért érdemes megnézned a *Toldit*!

Itt megnézheted a hatodik énekből készült részt!

Kíváncsi vagy, hogy a kortárs magyar írók, költők, irodalmárok mit gondolnak Arany Jánosról? Itt megtudhatod!

A kiadványban szereplő fotók közül azok, amelyeknél nem található címléírás, a KultUp *Toldi*-filmjéből kiemelt felvételek. A Program munkatársai mindent megtettek, hogy a jogvédelem alatt álló szöveges és képi dokumentumok közléséhez a jogtulajdonos engedélyét megszerezzék. Kérjük, ha ezzel kapcsolatban bármilyen mulasztást tapasztalnak, mindenképpen jelezzék!

Olvasnivalók

Kemény Zsigmond: Arany Toldi-ja. In: Kemény Zsigmond: *Élet és irodalom*. Budapest, Szépirodalmi Könyvkiadó, 1971. 345–383.

Kiczenkó Judit: A Toldi-trilógia néhány transztextuális vonatkozásáról. In: *Kősziklára építve/Built upon His Rock. Írások Dávidházi Péter tiszteletére/ Writings in Honour of Péter Dávidházi*. Panka Dániel-Pikli Natália – Ruttkay Veronika (eds/szerk.), Budapest, ELTE BTK Angol-Amerikai Intézet, Anglisztika Tanszék, 2018.

Németh G. Béla: Az Arany-kép főbb állomásai máig. In: Uő.: *Kérdések és kétségek. Válogatott tanulmányok*. Budapest, Balassi Kiadó, 1995. 22–29.

Tarjányi Eszter: *Arany János és a parodisztikus hagyomány*. Budapest, Universitas Kiadó, 2013.

mm

MÉG TÖBB ÉRDEKESSÉG VÁR RÁD,
HA BEOLVASOD A QR-KÓDOT.